

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітниче-Фармерське Видавниче Товариство, заїнкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня місяться в Українським Робітничим Двом, на роу вулиць Пritchард і МeГрегор, у Вінніпегі, Манітоба.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

ПЕРШЕ ТРАВНЯ ЗАСТАВ ТРУДЯЩИХ КАНАДИ НА БОЄВІЙ ПОЗИЦІЇ.

Рационалізація індустрії, яку переводить капітал єдино на те, щоб за якнайменші грошеві вклади випродувати якнайбільше готового до збуту товару, гонимі робітників в праці, або так званий спід-ап систем, який заставляє кожного робітника працювати понад його силу, а з тим внаслідок зростання безробіття до небувалих розмірів і, врешті, загроза нової імперіалістської війни, скерованої проти Радянського Союзу — все це змобілізувало пролетаріат Канади й поставило його на боєві позиції в день Перше травня.

Перше травня цього року застав трудящих Канади в спадних шерегах на вулицях індустріальних міст, застав їх з червоними прапорами й боевими гаслами у повному готовності вийти на рішучий бій проти класового ворога, проти капіталу.

Такої масової й боевої демонстрації в нас ще не було від 1923 року — пише один майстер з Колмен у своїй доповіді до “Укр. Роб. Вістей”. Перше травня цього року поставило усіх майстерів Блеймор, Белью, Колмен і Гилкредст, Ата і зєдинені лави демонстрації боевого робітництва. Тисячі майстерів Крове Нест Пес вийшли на вулиці в день Перше травня зі своєю юнацькою й наймолодшою зміною, демонстрували з боевими гаслами під прапором Комуністичної Партії Канади.

Трудящі маси Торонто, гомлені дреперівськими козаками в останніх двох роках, виявили й надали свою незламну силу в боеву поготівлю. Перше травня застав їх знов біля Квінс парку, готових силою здобути собі право на вулицю. Перше травня в Торонто засвідчило, що мим фашистського наступу дреперівської поліції на фронт боевого робітництва й забороли свободи слова, зборів і демонстрацій, боеві лави трудящих Торонто ще тугіше затіснились і, як пише робітничий кореспондент з Торонто до “Укр. Роб. Вістей”, “ряди компартії в Торонто з днем Перше травня збільшилися в сотні нових бойців на класовому фронті”.

8 тисяч робітників і робітниць зі своєю зміною, піонерським загоним і комсомолом, взяли участь в масовому мітингу на Перше травня у Вінніпегі, демонструючи з боевими гаслами головними вулицями міста.

Від часу генеральної страйку 1919 року Вінніпег не бачив ще такої могутньої демонстрації на своїх вулицях. Не зважаючи на погромишкі погрози мейора Веба, скеровані проти боевого робітництва, а так само публичну заяву юніонних бюрократів Американської Федерації Праці, що вони не мають нічого спільного з першотравневю демонстрацією, а навіть є протилежні — все це не вміло відтягнути робітництво від участі в демонстрації на Перше травня, а, навпаки, збільшило ряди демонстрантів, посилюючи лави боевого робітництва.

5 тисяч трудящих в Садбор, центрі еривів військової індустрії Канади, теж заявили свою готовість у Міжнародному першотравневю дні йти на оборону батьківщини пролетаріату, Радянського Союзу, виявиви готовність йти війною проти імперіалістської війни. Трудячі Форт Вільям, Монтреал, Тімміс, Іет Віндзор, Едмонтон, Су Сейнт Мєрі, Торолд, Ріджайні й інших місцевостей Канади так само зустріли Перше травня демонстраціями й масовими мітингами на вулицях та в робітничих будинках. У тих демонстраціях пролетаріат засвідчив свою боездатність опором погромишкі поліції, що з клобами кинулася на збиті шереги робітників, намагаючись розбити загони демонструючого пролетаріату.

Розгромлені лави демонстрації в Келгарах наскоро знов сформувалися й з боевими гаслами маршували на поліцейську квартиру, домагаючись звільнення заарештованих. Робітники Садбор мужньо поставили опір поліції, що кинулася в сушу демонструючих з намаганням зривати їм першотравневю червоні відзнаки.

Форт Вільямська міська влада змобілізувала не лише саму поліцію, але й фашистських обивателів, які клобамі громили демонстрантів, однак боеві сили робітників мас так не зламано. Радії міста Іет Віндзор, щоб зміцнити силу своєї погромишкі поліції, не завагалися змобілізувати шкільних дітей мадритків проти демонструючих робітників. Міська влада, “озброївши” оту дівчороу в трубки, свиставки, гармошки й інші інструменти, наказала дівчороу “грати” через увесь час промов комуністичних бесідників. Однак, робітники не далися спровокувати чорним ділом міської влади й демонстрацією та масовий мітинг таки відбули.

Позиції, які заявили трудящі Канади в день Перше травня самі засвідчують про боездатність тієї пролетарської армії, задари з погромишкію поліцією й рукопашна боротьба демонструючих з усіма чорними силами, які змобілізував класовий ворог проти робітників вчас демонстрації на Перше травня, виявили, що трудящі Канади переходять вже з оборончих позицій в атаку на фронт класового противника, проти капіталу. По цьому першотравневю наступу не сміє бути ніякої передішки в загостреній класовій боротьбі пролетаріату Канади, а треба революційний фронт трудящих ще більше посилити, ще тугіше спаяти боеві загони і ще рішучіше повести бій на класовому фронті.

БУРЯ НАД УГОРЩИНОЮ.

Велика буря нас ураган зірвала над Угорщиною кровавого адмірала Горті й длює в цій країні, що перебуває під кормією фєдальних графів та фінансових магнатів, від краю до краю. У Сегедїні, Дебречіні та Будапєшті, а також по містечках та великих селах демонструють десятки тисяч робітників. Вигук “хтєба та віраш” лунає по шлїї країні. Демонстрації набули характеру повстання.

Звичайно, всякий рух походить зі столиці й звідти шириться на провінцію. Тут бачимо протилежне: Почалося все на провінції, де сотні тисяч безробітних вештаються вулицями, віддані на поталу голодовї, без якої соціальної підтримки чи допомоги, а звідти рух поширився й на Будапєшт.

Те, що відбувається тепер в Угорщині, — шоденні вуличної, голодні походи сотень тисяч людей — є справді тільки грім, що віщує близьку грозу. Все це цілком несподівано застало владу зграю. Звісно, уряд а надто католицький пралаат (піп), що керує міністерством “соціально-забезпечення”, не міг не знати, що безробітні більше день-у-день, що в країні лютують неімовірні злидні. Але вони плекали ілюзю, що можна оглушити маси патріотичними маніфєстациями, що можна приборкати маси військом, поліцією та жандармерією і заморочити побожними проповідями, обіщаннями “царство небесне”. Тимчасом виявилось, що голод сильніший за будь-який тиск.

Скільки в Угорщині безробітних? Нема такої офіційної статистики, що дала б відповідь на це питання. Уряд та його органи доведениа додержавною поглядю, що ці справа безосередньо не обходять державу. Безробіття, як сказав кілька місяців тому один з угорських міністрів, є, мовляв, прікрє явище остільки, остільки воно спричинює зменшення податкових надходжень. Коли ж на це не зважаєти, то для уряду взагалі нема проблем безробіття...

Ць, мовляв, індивідуальне питання для кожного окремого безробітного, який має подбати про те, щоб якийсь перебутиа годичу безробіття. Інший член угорського уряду висловив думку, що безробіття є навіть здорове економічне явище, бо воно, мовляв, “регулює природним способом справу зарплатни на ринках праці”. А коли уряд через швидко збільшення безробітнїя нарешті вирішив скликати “добровільну конференцію з участю представників різних фахів та станів”, вона одностайно ухвалила постанову, за якою про будь-яку запомогу безробітним не може бути й мови... Запомога безробітним, як пояснили в “компетентних органах”, “деморалізує тих, що дистають, спонукує їх цуратися праці і надто обтяжує суспільство”.

Отже в Угорщині нема ніякої запомоги безробітним, а відтак і не існує для уряду самого питання про безробіття. Що правда вже в лютому та в березні в Будапєшті відбули демонстрації безробітних, але вони мали відносно спокійний характер, і події тоді не важко було придушити їх. Тим більше, що ті демонстрації відбувалися майже тільки в Будапєшті. “Ми — заявили тоді угорські владарі — являємо собою консолідовану (об’єднану) контр-революцію. У нас безмежно панує християнський курс з військовим багнетом та поліційною шаблоною. Ми не можемо заняти від безробіття, хоч як воно зростає б, ніякого лиха”.

Та раптом зірвала буря. Як тепер упоратися з безробітними? У визначні повно, говориться у звітах із провінцій, що надходять до міністерства внутрішніх справ, — і ми просто не можемо дати собі ради. По селах демонстрантинняйти переважують сили жандармерї, а в містах число демонстрантів не вважаючи на всі арешти, дедалі більше.

З перших днів квітня демонстрації безробітних набули вже такого масового характеру, що всю буржуазно обивачний страх. Демонстрації відбуваються в Будапєшті перед будинком парламенту, у великих містах, містечках та селах перед управами.

Що з цього буде? — питає вся капіталістична прєса? Чи не нагадують теперішні події бурхливі дні 1918—1919 року? Звісно, — пишуть вони, — тоді ми були безсилі, безброї, а тепер ми маємо військю, поліцію та жандармерію, що є підвалану ляду... Але доки ми терпїтимемо на тєх мільйонів розпачливої маси?

Та й справді, в Угорщині демонструють і повстають великі маси, що повперівають в жалких злиднїх та впадінні в розпач. Ці маси в тероріальних обставинах та за тероріального режіму не мають що втрачати, але можуть все здобути. Події в Угорщині віщують громишцю, що загрозю загібелю всій будові контрєволюції. А щоб ця громишцю завершилася пролетарською революцією, — над цим невтомно працює легєтальна компартія Угорщини, вплив якої тепер більший, ніж будьколи.

Нова Рєвю.

“СВОБОДА” РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ В КРАЇНІ ДЕМОКРАТІЇ.

Недавно Комуністична Партія Канади в Монтреалі рішила видавати французький часопис “Увріє Канадїєн” (“Канадський Робітник”). Перше число мало з’явитися на 1-го травня й мало принести французько-канадським масам міжнародний привіт і свідати про революційний робітничий клас. Для цього історичного дня приготівлено також певну кількість лєсточок.

Полїція напала на друкарню, захопила лєточкї і черенкї і тероризувала друкаря. Вона також постаралася відвідати всі друкарні в місті Монтреалі і заявила їм, що коли вони не поможуть друкувати будь-які матеріали для комуністів, або бойових трєд-юніонних організацій, то вони негайно позбудуться свого бізнесу.

Цей терор є такий, що коли робітники придуть до друкарні, то їм кажеться чесно йти перше до поліції і дєстати позволення, нім друкар згодиться надрукувати певний матеріал. Французько-канадський маси не піддадуться цьому законів фашистського терору і вони вже роблять старання, щоб усунути цю забороу. Ця найновіша акція поліції поможе французько-канадським робітникам ще краще приганятися до боротьби такої, як генеральний страйк в Торонто і, дуже можливо, страйк майнерів в Новій Скошї.

Вище подане є другим типичним прикладом панського закону, який має на цілі заткати

ти робітникам уста і проти якого треба гостро запротестувати посилюючи резолюції до: Department of National Revenue and Customs Ottawa — Ontario.

Тільки організованим протестом всіх боевих канадських робітників можна спинити подібні рєчі.

Видавці “БОРЮТЬБА” в травні 1920 Сант Расін Евно отримали Шкаго, Іл., дозволення панове: ...

В задушення знайдете копію мємо ч. 305, видане цим департаментом, на підставі якого забороняється вступ до Канади газеті під назвою “Борьотба”.

З поважанним, Комісіонер цлової тарифи.

На підставі цього розпорядження подунєво-славянським робітникам в Канаді відбиратися право читати їхню революційну прєсу. Кілька місяців тому забороуено до Канади вступ газеті “Радик”, а зараз таке саме зроблено з “Борьотбу”. Ці газети забороує застаримим фашистським югославської групи в Канаді і їхнього канадського кондєрїту. Нєгайно по забороуєно “Борьотбу”, югославська фа-

МІЖНАРОДНЯ ДОПОМОГА КАНАДСЬКИХ РОБІТНИКІВ КУПИТЬ ТРАКТОР ДЛЯ СРСР.

Міжнародні Робітничі Допомоги і Приятелі Радянського Союзу (Злучені Дєржави) провадять зарєз кампанію купна 40 тракторів, які мають вїслати до Радянського Союзу, щоб таким чином допомогти радянським робітникам і селянам в їхній будові соціалізму.

Канадська секція Міжнародної Робітничої Допомоги, яка заступала недавно на масовій конференції в Торонто, рішила зачати кампанію в справі купна одного трактора виробу Форда для Радянського Союзу і таким способом сповинти частину своєюго обовязку в будованні соціалізму в Радянським Союзі.

Великі здобутки робітників і селян в Радянським Союзі при помічї пятиріччї повинні послужити заохотою для канадських робітників. Ця пятиріччя закінчиться в чотирох роках і окрім великих результатів, які ця пятиріччя принєдла для робітників по фабриках, селяни так само користають нарівні з робітниками з цього корисного плану.

Колєктивізація господарств, які зараз перетворюються до великої модерні фарми, є великою частиною успіху пятиріччя і поступає скорим кроком вперед. Причиною, чому Міжнародні Робітничі Допомоги береться так ентузіастично до цієї кампанії купна трактора, є власне бажання помігти колєктивізацію, яка перетворює старі господарства в форму соціалістичної економїї. Ця кампанія є важна ще й тим, що вона відбувається в ті часї, коли злучені сили імперіалїзму пріготувались до атаки на батьківщину робітничого класу, Радянським Союзі.

Перед класово свідомими канадськими робітниками лежить зараз велике завдання будувати по цілій країні Міжнародну Робітничу Допомогу, яка має сповинати на основі майбутніх страйкових бов. По всіх головніших містах Канади відбуваються конференції, які мають на цілі встановити комітети МРД і пріготуватися до боротьби такої, як генеральний страйк в Торонто і, дуже можливо, страйк майнерів в Новій Скошї.

На програмі кожної з цих конференцій буде стояти питання, як попробадити успішно кампіню купна трактора. Понад все ця кампанія буде важною не тільки тому, що за нею ми вїспємо згуртувати канадських робітників, але ми зшкмаємо нею широкі маси бідних фармерів, яких симпатії мусить бути по сторонї мас робітників і селян, які так погерійськи будують соціалістичне суспільство в Радянським Союзі.

Доказом великого ентузіазму, який вітає цю кампанію, є резолюція, що її ухвалили робітники Тімміс на першотравневій демонстрації. Ці майнери, їхні жінки і діти післали слідуючий привіт Радянському Союзі:

“Ця масова демонстрація робітників в Тімміс вітає з великим ентузіазмом величезне досягнення робітників і селян Радянського Союзу, які щодня будують соціалізм при помічї пятиріччя плану економічного розвитку. Ми прїєрїкаємо цього першотравневю свята нашу неохитну номїя робітникам і селянам Радянського Союзу, не тільки в їхнім завданні соціалістичного будівництва, але також прїєрїкаємо, що зробимо все, що тільки буде в нашої силї, щб згуртувати робітничі і бідно-фармерські маси Канади проти імперіалїстичних дїєствій плянїєв, в яких канадська буржуазія бере активну участь в атаку на Радянський Союз. Ми прїєрїкаємо боронити Радянський Союз нашим життям. В цілі мобілізувати канадських робітників проти імперіалїзму і для оборони Радянського Союзу, ми будемо працювати шчїро, щоб вїслати до Радянського Союзу жіночу делегацію, як також і делегати робітників на конгрєс Червоного Пролетеру. **Вкінї, ми дамо нашу повну підтримку плянам канадської секції Міжнародної Робітничої Допомоги вїслати трактор робітникам і селянам Радянського Союзу. Ми прїєрїкаємо зорганізувати канадських робітників для повалєнія капіталїзму.**

Хай живе Радянський Союз! Хай живе світова революція!

Бєка Бюєєн. Всї жертви на закупн трактора посїдайте до: Workers' International Relief Room 308-431 Bay St. Toronto, Ont.

ЧЕРВОНІ ІСКРИ.

Французький уряд вилонив дваєть шість “чужинців” і депортував їх, щоб тим спинити першотравневю демонстрацію французького революційного пролетаріату.

Мейор Веб вхопився цього, як пивий плота і почав собі покдажувати на “мудрий” поступок французького уряду.

Депортувати комуністів і будемо мати спокій.

Буржуазні газети донесли, що в Токіо, столиці Японії, демонструвало на першого травня поверх піндєсєть тисяч робітників. Коли брати під увагу рипидячої теорїї, що стараються познаторити своїй країні з дієними причинами гнету, фашистські кондєрїти при співпраці з канадським урядом находить всьоткї способи, щоб вони не довідалися про дієні факти. Нєбезпєка здшування звичової прєси канадських робітників є дійсно великою небезпєкою і тому її треба енергічно лоборювати. Засїлайте свої резолюції ще нині проти таких розпоряджень соціал-фашизму.

Цікаво, чи це демонстрували “чужинці”, чи такі самі японці? В Англії, Нїмєччїні, Франції, Бельгїї, Австрїї та всїх державах свїту демонстрували класова свідомі робітники.

І всюди буржуазні газети писали, що це демонстрації “чужинців”, “рука Москви”. Бо пролетаріат всюди для буржуазії “чужий”, як “чужий” буржуазні для пролетаріату.

*

Бритійський амбасадор в Москві вїдав заяву для соного “робітничого” уряду в Англії, в якій заявив, що в СРСР не було й нема ніякого перєсудування релїгїї. Попів судити, чи є релїгїйні переконання, чи проповідування релїгїйних доктрїн, а судити їх за контр-революційну діяльність проти радянської влади.

Так говориться в звіті британського амбасадора в Москві. А орган пєлїтрійського СРС-а хвалить; що його фабриковані протєсти “вплинули на уряд Вєл. Британії”.

Розумїється, що “У.Г.” цього не твердїв, бо самий заявив ясно, що він лише “згогадував” “У.Г.” нічого не подалєсть, що оснований на фактах, на правді, а лише лише всею на “згогад буржїків, щоб дали капусту”. Як найнїше на “згогад”, то відтак і прїєрїкається того та нєколи не дасть спростування на свої згогади, хоч би навіть і цілий свїт кричав, що той, а той згогад був звичайною брєхлєю.

Для прїєрїму, хай послужить хоч-би і цей факт Колїєн “У.Г.” описав був цілу історію “розстрїлу” Шумського та його “похорону”. Це був лише згогад редактора “У.Г.”, а може він, як лягав спати то таке прїєрїкає: Шумського ніхто не розстрїлював аїз закупував в трїб, бо він живе й по сьогоднішній день. Але редактор “У.Г.” й до сьогодні не спростував своїх згогадів, своїх брєхнів і для читачів “У.Г.” Шумський “розстрїляний” і “похоронений”.

*

В столицї СРСР, в Москві, треба було чекати на першого травня сім годїв, щоб побачити кінєць великої демонстрації.

Там було дуже багато військ, але не на те, щоб стрїляти в робітників, але які разом з робітниками демонстрували.

*

Запитав одного англійського робітника, що він думєє про викинєня т. Колїєнєка з винїєгєської міської ради.

— Вєд, — сказав той робітник, — я Колїєнєка особисто не знаю, але хто-б він не був, “he is a good sferaffer and good fighter” і в слідуючї виборї буде вибраний повновою великою більшістю голосів.

Так думєє багато робітників рїзких народностей.

Драпєка.